

AMERIKAANSE ECONOMIE STAAT OP TWEESPRONG

Nu moet de banenmotor de Amerikaanse economie over het dooie punt heen helpen. Lukt dat niet, dan komt een dubbele dip angstig dichtbij.

TEKST: CEES RIJSDIJK
(BELEGGINGSSTRATEEG SNS BANK)

In vrijwel alle delen van de Amerikaanse economie boet het herstel aan kracht in. En dat terwijl doorsnee-Amerikanen nog helemaal geen herstel ervaren en vooral tobben over de werkloosheid van nog altijd

bijna 10 procent van de beroepsbevolking. Het is vanwege de staat van de economie dat de Democratische Partij van Obama bij de tussentijdse verkiezingen van begin november op een zware nederlaag afstevent. Obama weet het en gaat – als het Parlement het ermee eens is – een nieuwe poging doen de bedrijvigheid aan te zwengelen door in eerste instantie 50 miljard dollar in de infrastructuur te investeren. Nu zijn veel wegen, spoorlijnen, rioleringsstelsels en elektriciteitsnetwerken dringend aan een opknopbeurt toe, maar gezien de lange

doorlooptijd van zulke projecten, zullen de positieve effecten zich pas na een of meer jaren voordoen.

Om het tij van de hoge werkloosheid nog voor de verkiezingen te keren, komen Obama's plannen veel te laat. Als iets de laatste tijd duidelijk is geworden, is het dat het een lange adem zal vergen om de werkloosheid terug te dringen.

TE WEINIG BANEN EN TE LAAT

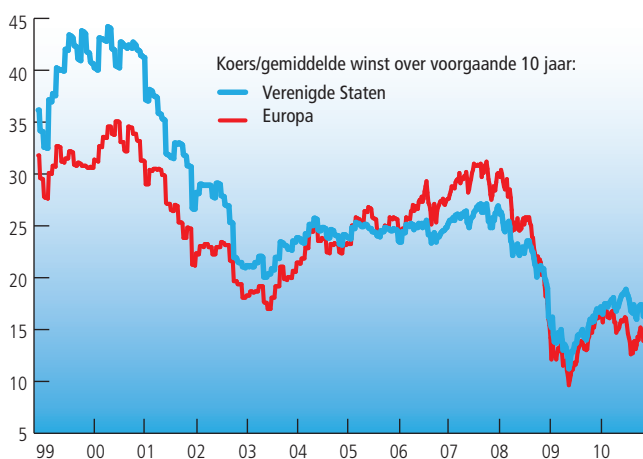
Hoe slecht de Amerikaanse arbeidsmarkt er voor is komen te staan, blijkt wel uit de grafiek. Sinds het eind van het vorige jaar zijn er in de private sector weliswaar ruim 750.000 banen bij gekomen, maar als we rekenen vanaf het begin van de recessie in december 2007 (bepaald door het National Bureau of Economic Research), dan staat het banenverlies op 7,7 miljoen. Het totale aantal banen ligt nog onder het tussentijd-

se dieptepunt van 2003 en we moeten ruim elf jaar terug voor een vergelijkbaar aantal. Na de vorige recessie begin dit decennium trok de werkgelegenheid veel vlotter aan, ondanks de grote onzekerheid aan het begin van de Irak-oorlog die veel bedrijven terughoudend maakte om nieuwe mensen aan te nemen. In de recessies daarvoor ging het nog vlotter. We herinneren ons nog goed de sterke banengroei onder Clinton, Mensen die eerst over een 'jobless recovery' spraken en later over 'Hamburger-banen' moeten achteraf wel het schaamrood op de kaken hebben gehad.

VERWELKENDE SPRUITEN

Ook nu is hervatting van de banengroei essentieel. Het economisch herstel in termen van bbp-groei is tot nu toe gedreven door voorraadaanpassingen, inhaalconsumptie (van hen die hun baan behielden), inhaal-

VS en Europa: langjarige koers-winstverhoudingen

VS: verandering aantal banen t.o.v. begin van een recessie

